

ప్రతి నాటి సంక్రమణము

1551
10,316

నాటి సంక్రమణములు

అ. కె.

శ్రీ సీ తి సంగ్ర హ ము.

కవి

మంగుడెంకటరంగనాథరావు గారివలన,

మద్రాసు పబ్లికేషన్స్ కంపెనీ.

14
1914

1051
10316

మొదటికూర్పు 1000 పేజులు

కాకినాడ.

శ్రీ వేంకటేశ్వర విద్యాసాగర ముద్రాక్షరశాల.

1914

కా. 0-1-0

శ్రీ లాహరి సాంభుధి

శ్రీ గానము.

శ్రీ లాహరి సాంభుధి

క॥ శ్రీ లాహరి సాంభుధి । నీ లాహరి సాంభుధి
మున్న యుగినితాటో । స్థూలన కైతవమునజల । కే
లిసిలుపుమూల్యగిరిస్మ కేరిగొలుతున్ । ౧ ॥ క । మ
నమున ముద్దునిచిరిత । వనజాతములర్థినిలిపి వం
దనములుచే । సనపినిపురాతనకవి । జనతావినతి
యొసరించి సంతోషమొందిన్ । ౨ ॥ తే-గీ॥ జనరక్షి
నీతసంగిహామి నెడఁకృతానా । సర్వదీనిబరించివిన
యొడిపెక । నీతవాతసయ్యయు తలయి నెలతలాత్త ।
పతిలముద్దుల గాఁచుచుపనికీగాగ । ౩ ॥ భ-గీ॥ వ
రుషు డెచి ట్టనైచియొప్పిశక్త్యనా । రూపవర్తనము
న రొక్కమునిధి । పితరదెచ్చగాక పనిత మేలుధ
లంచిచేయికున్న నేమి నేయగిలడు । ౪ ॥ తే-గీ॥ పు
రుషు డెంతసంపదలచే చొదలియున్న । బడతి
యానుకూల్యంబు చొప్పడమిజేసి । యుల్లమెరి
య ముజించుచునుండగాని । భర్తమెరిగింపదగుమ
ని తానితానీ । ౫ ॥ ఇ-గీ॥ భితకయెంతకీతికబరగిన్న

భార్యమష్టాత్తయ్యెన్యెనెనియతని యశము । దఱు
గుగా నెఱువఁబట్టియిదప్పక । మెలగుటొప్పుగాదె
నెలతలకును । ౬ ॥ తే-గీ ॥ భరణక్షీర్ణపక్షీర్ణులయరగు
టెల్ల । భార్యసుగుణ మర్హణములపట్టికాదె । కాననె
ల్లమెంటల గొటగాననిని । చాననతయియ్యగామెమి
జాణజగిత । ౭ ॥ ఆ-గీ ॥ ధ్వానహీనయైనచానపూనిక
కునై । జనుడుపిల్లనైనచునుపడినెన । ధ్వానహీత
యైనమానిని భోధింప । భర్తసార్థులతపరతకున్నె
ర ॥ ౮ ॥ ధ్వానహీనతెనున్నయెన । మానతరాటిలడు
కనుమాన మెయినుచున్ । మానపరతైనచానల ।
హీనమతంబడిపివన్నె తెనుగిమిరిపనిన్ । ౯ ॥ తే-గీ
చమిచ్చుపిలను వివేకము సంఘటిలయి । వేకమునుస
ద్వర్తనపిస్తెల్లు । దానయశముసౌఖ్యంబుతద్దయి
నుజొందు । గానజదువంగ జను నెందుమానినులకు
గం ॥ తే-గీ ॥ చూనవతక పిస్త్రములునుపరుములుజుండు
నంబు భూషణములును గుణంబులట్లు । శోభనా
నుగవు గావుననుండురులకు । దలపనుగుణంబుతపె
ద్దయునుపలయు । ౧౧ ॥ ఆ-గీ ॥ నిచ్చురిత్రమునన

సమకూరుభమకంబు । భమకమునయంతంబుభన
 బునాయు । పునులభించుగాన వనిజాక్షులిది
 మది । నైతినిచ్చుచిత్త గొటలబొప్పు ॥ ౧౨ ॥ ఆగీ
 లొలుత నెట్టినాదిచెలమిచేకురునాది । గూఢములబ్బు
 గాననొలదియెది । తగిననాదిగిరాఁగిధామికత్వ
 ము నేమిక । గలగతనిగుహలతచెలయుడగతి । ౧౩॥
 ౧౪॥ పల్లవోపమలకు నెక్కువదోషము । సత్త్వబ
 ధ్లుగానదగితియగతి । పడియెడద గోరుపడతు
 లచ్చితమాద । సత్త్వంబురెచ్చియెట్టులయిన । ౧౫॥ ఆ
 గీ ॥ కల్పమైదిదియది నాదియనుమతి । లేక
 ముట్టుదుదును వేకకార్క । మనిమిమున నెఱుగవ
 నజాక్షియెప్పని । పలన చెటపులేకవన్నె కెక్కు ॥
 ౧౬ ॥ క ॥ చేరాడిగిలుగుకాంతల మావేరునువిశ్వ
 నులరెరికనర్హు । సాపహము గానియహము । రాభి
 పంబునొగ్గిమకుయొక్కొక్క కేతలపన్ । ౧౭ ॥ క॥
 నోపముదిలదోయింభుల । పాపములకు మూలమను
 చు ధాపమునదిదా । బొపమురొందని సాచ్చికి । నే
 పట్టురహనిగలుగదే కాలమునన్ । ౧౮ ॥ క ॥ త్తమ
 యిరొకంబునను । సుత్రమభమకము దీనినూనుభ

న్యూలుసర్వో । త్తములైవతకంతరునిక్కిమువలికితని
 దినుదతులుగయికోసుడెలమిన్ । ౧౮ ॥ క ॥ చాపు
 రెదయాపిహీనత । చాపంబుని మదిదలపక ప్రాణి
 తతికిసం । తాపంబొనరింతురహిం । సావరమోధ
 ముకయనుపచి నమువిసి రోకో । ౧౯ ॥ తే-గీ ॥ తన
 యొడలముల్లుసోకినంతననహింస । రామిల్లెంబ
 కద యెల్లరకురటంచు । భూతవయగిల్చెబెలగెడు
 పూవుబోండ్ల । భువిసఖిలపురపాథికముల్వొందె
 ట్లు । ౨౦ ॥ తే-గీ ॥ దైవికంబులైతనెపుక దనెనినట్టి ।
 వక్రతలమది దిలపోసిపసిటరొందు । జనులగను
 గొనినవ్వంగజనదచ్చెల్ల । చాపములకంటెసెక్కెడు
 పాపమగుట । ౨౧ ॥ తే-గీ ॥

తనకునీడు గానితరులులతోదొత్తు । నేయి
 గూడదట్లుచేసెనేని । యెక్కుడైచిగొక్కియెడలై
 సిబోకార్చు । చక్ర-చైనహీనతనెఱుఁపించు ॥ ౨౨ ॥
 ॥ క ॥ నిలయంబుదనుపకరణం । బులువలువలుగొడ
 లు నెఱులుబుద్ధియుగడని । ర్థలములయి డెలయ
 వడిలు । చెలువలఖిలజనులముదము డెందింతురిలన్
 ౨౩ ॥ తేగీ ॥ భుక్తినిమరయలంకారముగతనగవు । భా

షణ్ముఖోగపరతని బృరముపరుల । కగ్గలంబువితో
 చునట్లాచరింప । జనదుగాంభీర్యమెద గోరువనజ
 ముఖికి ॥ ౨౪ ॥ క ॥ పూటలతెన్న దనముమో । మో
 టమిసత్యంబు దయశ మోన్న తివినయం । బోట
 మితాలిమియునుగల । చోటికిగోటితుది వఖిలభో
 గములవనిన్ ॥ ౨౫ ॥ తేగీ ॥ హితము నెప్పిననంపీ
 తినియ్యకొనక । యెగ్గుగదలంచి పగగొనునింత
 గాంచి । యెగ్గుజడమెగ్గుమీజంతువనియెఱింగి । పె
 దనిగదలింపని నితనెమ్మదినుభించు ॥ ౨౬ ॥ ఆ-గీ ॥ వ
 రుల చేభరించబడినవస్త్రంబులు । మండనములు
 గునుమచూర్చుములును । బూసనొల్లదెంచు మానవ
 తులుమహి । నింతకంటె హైన్యమెద్దియనుచు ౨౭॥
 ॥ తేగీ ॥ మొగముద్రిప్పుటవికవికనగుటబిట్టు । వలు
 కుటపెదవినిజుచుటకులుకుటగున । గునయనుటతల
 వినుట గొణుగుటలువ । నితగుణములని వచియిం
 త్రునేతవిదులు ॥ ౨౮ ॥ క ॥ నుడువులజాహ్నులనగ
 వుల । నడలనికొంఁబునొం మననబోడులనె । య్యె
 డనయినదాయనోడును । రిడకువగలపడతులాత్త
 నమలినలగుటన్ ॥ ౨౯ ॥ ఆ ॥ గీ ॥ కుడువగట్టగలిగి

కూర్చుండినదోష్టి । బ్రొడ్డుచుచ్చికోసక హన్తుమి
 టి । యీవలూవలిండ్ల యింతులవోషంబు । తెన్నికొ
 నుటతగు నెయన్ను లకును ॥ ౩౦ ॥ క ॥ కలిమితన
 కెంతగలిగిన । బలుచదన భుమాటలుడిగిపలు దెట
 గులనం । కిలివోందని తెరుచునబే । దలయెడమృదు
 వైదరింపదగుమ్మానికిన్ ॥ ౩౧ ॥ క ॥ తనయెడలోకం
 బేచొ । ప్పుననడచుగగోరు దెంచుమున చానాచొ
 ప్పునలోకము నెడనడిచెడు । పనితకుమచివేరెభ
 రవరన మేలా ॥ ౩౨ ॥ క ॥ నుంచిరియటసిరిచేదెంపాం
 దినదటనవ్యచౌవనోజ్జ్వలయటవి । వ్యందనతన
 దటగర్వము । జెందుట ఛతితొనిట్టిచిత్రముగలచే ।
 ॥ ౩౩ ॥ తేగీ ॥ నిందచొందిన దడతుల నేనుమువిష
 ము గుణవతులతో సాంగత్యమునుభవాచ్చి । కట్లు
 గానయశము గోరునడలదివ్య । దృష్టిగలయోగిని
 యుబోలె దిరుగుజగతి ॥ ౩౪ ॥ తేగీ ॥ తానుజేయు
 తప్పిదముల దలపదొరుల । తప్పులెన్నునుడా గో
 రుదానినీక । యున్న గోపించు చానీకయుండన
 ట్టి । యెఱుకమాలినపడతతో నెనయ జనదు ॥ ౩౫ ॥
 తాగీ ॥ మునుగలంక మొందిచెనుక సద్గుణముల ।

జనన్తియైసిగీర్తి గనుటయరుము । గాననంగనలకు
 గల్గినైచనింద్యంబు । తైసపసులు సేయుటనుచితం
 బు ॥ ౩౬ ॥ క ॥ కలిమిగిలవారిపలెవలు । వలుసామ్ము
 లు గోరుటయపిధవములు సేయం । దలచుటయు
 వైక్రీవాసం । పలకంపును సేగయునగుదమవారల
 కున్ ॥ ౩౭ ॥ ఆ-గీ ॥ కలహముభయలకునుగలిగించు
 సేగయు । శ్రమమటంచు నెంచుమతజేసి । కల
 హముచేగ పొందిగలిగి యన్యోన్యోప । కృతులమె
 లగిదిగినువలల కెందు ॥ ౩౮ ॥ ఆ-గీ ॥ మాటయి
 చ్చు నెదిలమదిసాత్తరక్తకృత । కులనుము నై తద్దద
 ల పులయు । నిచ్చె నేనిపిప ప నేమివాటిల్లిన । దిరు
 గి చ్చెడి వానెడిట్టపలయు ॥ ౩౯ ॥ క ॥ జననీజనకు
 లుసోదిమి । లునుబంధుజనములు దనుబలుదెటంగు
 లమి । ప్పి స సేయ దగిసపరసి । ముసనొప్పునుదతి
 లువాపరిములనునుఖించున్ ॥ ౪౦ ॥ తేగీ ॥ తల్లిదండ్రు
 డ్రిందో బుట్టువెల్లక గానె ల్ల । చుట్టములుదలచినచో
 ట జూడిగిలరు । గానదుర్లభులగు వారిమాననంబు
 గంచకుండు మెలంగుటగాదెసతికి ॥ ఆ-గీ ॥ మాతజ
 నకుడతైనామలోబుట్టుల । ల్పతియనుతులుదన్ను

బలుదెలుగుల । నుతులొనర్ప బ్రదుకునతికి సత్కీ-
 ర్తిసా । ఛ్యమ్మనబ్బు టేమియబ్బురంబు ॥ ౪౨ ॥ క ॥
 నతులకు దలపగనఖిల । వ్రతములతోను త్రమంపు
 వ్రతమనిచెప్పుం । బతిపూజనంబు శ్రుతిత । ద్దతీనొం
 దిననుభయతోక గత గనుటరుదే ॥ ౪౩ ॥ ఆగీ । పురు
 షభక్తిలేని పూజోక్షి వ్రతములం । చిత్రతపములుతీర్థ
 సేవనములు । దానవిధులుజూచి తో నేయి ప్రేల్చిన ।
 ట్లయినిరర్థకంబులగుటనిజము ॥ ౪౪ ॥ తేగీ ॥ జగతన
 నసూయదమయంతి చంద్రమతయ । రుంధత
 యుమున్న గు నతులురుచిరనియమ । వహనవనిత
 పాతివ్రత్యమహిమగాదె । యభిలజన సుతిపాత్రౌ షౌ
 యశముగనిరి । ౪౫ ॥ తే-గీ ॥ సతపతికిజూచుదండలు
 జందనంబు మృలయపవనంబు బన్ని టిమజ్జనంబు ।
 బోలెబ్బియ మొనగూర్చుటొప్పునదితక్కి । యన్య
 యగునేని సాటివారసతయనరె । ౪౬ ॥ తే-గీ । పం
 భ కామాఘుతో భమదములు ద్వేష । మునుగడకు
 ద్రోచిభక్తియు వినయముభయ । మునుగలిగి పతి
 పూజన మునందనర్చి । వటలువనితయవనితయవని
 తలమున । ౪౭ ॥ క ॥ ముద మొదవనుతనాంగన ।

హృదయేశుని యార్జితమునకెనగావిభవం । బొడ
 వించుచునన్ని పనుల । మది నేమరకుండినలోకమా
 న్యతనొందున్ ॥ ౪౨ ॥ తె - గీ ॥ పతికిమున్నరముణి
 లేది వ్రాచిపనుల । దీర్చిమజ్జనమాడిమందిరమలం
 క । రిందినర్వోపకరణసంస్కృతి దనర్చి । మెలగు
 నిరిచూడ్కికాట పట్టుగుటయరుడె ॥ ౪౩ ॥ క ॥ తన
 వంకచుట్టుములకం । తెనుజెమిటివంకవారి నెన
 రగుచుండం । మనజాచు నెలతగొనముల । గనిగా
 వెతలంచిచూసిగా నెయ్యవలన్ ॥ ౪౪ ॥ క ॥ పతికె
 వ్విరియెడి బ్రేమం । ములతమగువారికతని య
 మమతీవసయా । స్వితయిలువ్రాజులొనర్చెడు । ప
 త్రివ్రతాలక మెందులదియునుభంబుల్ ॥ ౪౫ ॥ క ॥
 పరికోరినట్లుకార్పం । ములతమతీనడప బ్రీతుడ
 యునమ్మారో । స్నాతకొందించునతండిల । పతికింత
 టి కెక్కువయిన పట్టతగులదె ॥ ౪౬ ॥ క ॥ తనయి
 ట్టానిష్టంబుల । మనమునదలపోయు టుడిగిమగని
 తలండే । యనువున జనుచానాచొ । ప్పునమెలగె
 డు మెలతహర్ష పూర్ణతనొందున్ ॥ ౪౭ ॥ క ॥ ధర్మ
 ధాడెందినలేకు । న్య వికారముగొందక మగుణ

ములదనరిఘు । కుక్కువనెల్లవారుమేలన । గవసుధ
 మెలగుసతియెందు గాంచునుకీర్తిన్ ॥ ౫౪ ॥ క ॥ పురు
 షునియుద్యోగమునకు । గరమనుకూలముగజ ।
 నులుగాపించుతలొ । దరివేడుజీకము నెఱుగిక । సి
 రిగలిగినుఖించు నెందు జెందినవేద్యన్ ॥ ౫౫ ॥ ఆ
 గీ ॥ దారపోషణేచ్చ దగిలెవెక్కిడుమల । నుబురు
 షుడుట్టిభర్తమనము । పగిల చొగుల దిరుగువనిత
 యుభయలొక । దాహ్యయింహుధర పారవిములు
 ॥ ౫౬ ॥ ఆ - గీ ॥ పతదర్శియిదియిన బ్రహ్మఘ్ను
 యినగో । ఛాత్తుడయిననతనినిధిక విభవ । బు
 ణ్యశాంత జేయ చోలు చిత్తమెఱింగి । భర్తవర్తన
 మున దనరునతికి ॥ ౫౭ ॥ క ॥ మగదన్యులతోభాషిం
 । పగదోడ్పడుట భుజియింప బలుకుటలేమిం । చొ
 గడిన మయిమటచుటయును । పగమయశము
 గోరునట్టి తరుణులకెందున్ ॥ ౫౮ ॥ క ॥ ప్రియుడ
 లిగితన్ను దిట్టిన । భయముగలిగి యడుగియెదురుప
 లుకకయెవుడున్ । నయమూర్ఖంబున మెలగెడు
 నయమహితహి తార్థసిద్ధినందుభరిత్రన్ ॥ ౫౯ ॥ క ॥
 పెనిమిటి మన్ననగర్వం । బునుగోపించుటను ఫే

దముచొంపినిజ । వ్యనియతని మనముతోగొని
 పసులిచ గాజాలువేయుపలుకులికేలా ॥ ౯౦ ॥ తే-గీ
 పతేగొరులయెడనుప - కారపరనిగాగ నలవటు
 చు లేడు లేములన పలవ్రోచి । యతనితోగూడిసా
 ధ్యంబు లనుభవించు । సర్వమంగళగతి బుభ్యసతు
 లువొగిడ ॥ ౯౧ ॥ తే - గీ ॥ పతేయకార్యంబు నేనె
 డిపట్లదినుసి । దగినతతవేది మరలింపదగునుగాని
 ను సపడి యెనుకొని విహితవాక్య । కలనదేర్ప
 గి నరానుటగానుకొనక ॥ ౯౨ ॥ ప । తరుణికిచొరుగిం
 డికినో । పరిమణుడెట్లని జేమగని గావనదీనిం ।
 గిరియె ను కాంతిలునుం । దిరిమునిడకొకప్పు
 డింపితినునుపనున్నన్ ॥ ౯౩ ॥ ప ॥ తనయింటిమర్త
 మొరులను । దిర జేయుటకె పెగిడు వేతొక తేకా
 వునునట్టిపాటదనునిక । యిది దేవునిపాతితాముండక
 నుభవించున్ ॥ ౯౪ ॥ ప - గీ ॥ పూవుచందలు దులు
 ముటభసానొడల । జేర్చుటాదిగ గలకయి నేతల
 ధివు । పిండుకేనున్న తజ్జేయు శుగుగాన । జేయ
 నొల్లరునులూతు నిష్ఠమిదియ ॥ ౯౫ ॥ ఆ - గీ ॥ మ
 గనిపోయింబుమాని యుపిముగాని । కూడబెట్టదల

మకుమతియువతి । యచిరకాలమున నయపక్షిర్ద
 నొందిమ । ర్దశల గుండుజగముతన్ను దిట్ట ॥౬౬॥ తే
 గీ ॥ వలచినప్పుడు పొరకనిపస్తువులను । గోరిమును
 మున్న కనుగొనికూర్చిపదిల । పఱుచుకుంటుందీని
 పొటపు దక్కి । యెల్లకాలంబు లందును నెలమి
 నొందు ॥

౬౬ తే . జి . జములు శవాబును వాల్చి పిరి . ఇన్నదే
 తల్లియని పెక్కుగితము వాల్చి . దక్షిణ . కాంచనలంఘనముగిరిపు
 ల । పాలు జదివించిగొల్పెదల జనక . తే గీ . గెయ్యంకు చచ్చ
 నంగతివ దలగట్టి । నీతి గిట్టెన మోగయ్యోకతివెక్కి . పొంగి కన్న
 రవ్వయు నాచదయును । నొందికెడలెక్కడ గిరినందనము

౭౦ తే . గీ । పుకుమకంక పుక్కియ బాగోరి . పోగము దా
 మలయెడగృతజ్ఞతయదీప । జములుపిరియ బాగవదనువాని । నెన
 మగల కాంతవోకీర్తినిమానసి . ౭౧ . తే . గీ । మామగోపించున్
 మామలునొకకడ । ద్విబాగోక్తుని నమరీరిమునులు । పొంగి
 వజ్రార్చి నెలొందిగిరినూప । యిదివలకు నెల్ల చొరున్నయనగచచ్చ ।
 పొగకరవకులవృద్ధుని జీవశ్రీ . మగదం పోషణాదలచున్ సోధిరి . మలు
 మోలనానందాబునినో మన్నించు జీ . పొలుచుభాగ్యి . ౭౨ . తే . కులము
 వాగ్విమువంబులొక్కి తునెదగు నె గుణంబులహాని హాగ్గి . మి . గు . మ
 పుష్పముభయకులములకు పీరి చచ్చ నగ గాగిన్న . గులకాంతయం ద్రోజ
 నును . ౭౩ . గీ . రవవిద్వలచంద్రుని . పొంగిండుజనునగి సుల నెయ్యం
 బులకుమకువనితయంబునుదొక మున్న ముగవెం పొందు . ౭౪ . గీ .
 తే . వాగ్విట్లయెగులం . గగ్గరముగనుగుముల గిరిగిమదించాం . మి
 యమరాగముననలుల . జనులనయమఁచుతఁగి నెగిరి బాగిరి . రోమి

2౧౧ క॥ అతత్కృత్యంబునదనుఁగాపాడఁచగిననుష్ఠాన్మునమునకుఁ
గోపాదిగుణములపాఠము . తానమునొందింపఁజనదుతరుణులకొందుకొ
2౧2 తే గీ॥ మంచిగుణములుగలకాంతమహినిగురుతఃప్రొందనొందనుష్ఠాన్మున
కాయచందమొందు . దుష్టయగునేసారకాయ దొరశిషిదత్త . నుష్ఠాన్మున
లంబులయినోరుదొమి2౧౩ క॥ కచ్చనముస్వావయవములన్వర్చయిగాదా
నుమరిల్లు చందముదోరం . దుచ్చవిషయములవలనను॥ శ్లో॥ కలిగి
చున్నోర్వందిందుఁబులుకొ॥ 2౧౪ తే గీ॥ ఎవ్వరేమాటలాడిన నిరతులకడ
నపవచంక తగు మాటలాడితినకు . నహితులేవ్వరులేకుండునట్లునమక
మొగి నేర్పిన మొదయెమ్మొనుసుఖంచు2౧5 క॥ కలెనునొందించినవారొగ
నిరేయకియకట శెలిపిగిలునిపిడి॥ ట్లనయెదరనువటు మాటాచు
నిరావతిగాంచునెల్లవం నట్కతికలా॥ ౨౦౧ క॥ ఎఱుకగలిగి దురతంబులు
దలచును॥ మోసమెఫ మడితినచనముత . మరునకనమరుగోకలెడు
నివారిపాదిరిమితిములనాముగాజె॥ ౨౦౨ తే గీ॥ ఎట్లువర్తింపనవ్వను
లెగ్గుగాంచుని॥ మిరాతొనిపడిచిచ్చి మునకు॥ గుణములనెల్లొట్టుల
లాంపదిమొంది . తానము నేయమానినగాంచుకేలి॥ ౨౦౩ తే గీ॥ మా
నివంకున్వి॥ గొయ దానినంకు బడి పాతింబుకవియందు బానిస
దు॥ తాననాధ్యోదోప మక్కిపయనను . గొడతం పోయనట్లునను
జెకికె॥ ౨౦౪ తే గీ॥ నుతికిమిట్టుటనొందకు గురిలవడుట॥ పర్వతమున
దంపాయ నపాదములం గాన నెండ్లెన నిరతులగొరవిచ్చి తానగొర
నమొకటాచునునతికె॥ ౨౦౫ తే గీ॥ తొలుతనర్వనమతమ బుద్ధి
గొంతగొరవలెబుదిన్ను జేసుచుంపి . నొడిలుమడిచిరుగునడచితి
భ్రాతృకాలమున సంఘుతిగలుగకున్వె॥ ౨౦౬ క॥ మనముదనకుబకమున
ర్చినసుగముగిని జగిచ్చిరిద్ధిగనుందా . మనమునకులోబడిన
యవకేలిగనునిది భ్రావమునలపోయె॥ ౨౦౭ క॥ మనమనమున
నేకం బనున్యగోగొనిలిప్ప నేర్వనతివలెనన॥ దనులం బాల్పట్టు
సునయయుతు॥ జేయటమివోద్యంబవని॥ ౨౦౮ తే గీ॥ భూ
చింతలదనబాధనూన॥ మానగి బ్రధానకారణమయిమును . నొక
రినినేకమునకధనముగనొన బుక్కొనునట్టికాంతపుణ్యయనగొర
క॥ తనకంటె నెఱుకగొరని॥ మనమున దలపోయలేక మాన్యు
దొ॥ వినినదనరాంపికిక్కిడి . మనుగడయదుగిదుగిదమనము

[illegible]

10477

